

Formanden: Da der er vedtaget Forandringer i Lovforslaget, vil det være at tilbagefende til Formanden i det andet Thing, med Anmodning om, der at forelægge det.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forslag til Lov om Standsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1761 fg.)

Drejer: Hensigten med det foreliggende Lovforslag er jo at fremskaffe Midler til at faae den fornødne Udbæring givet til saadanne Veie, der nu for Tiden ikke henhøre under de offentlige Veie, og for hvilke der heller ikke gjælder saadanne Bestemmelser, at det er muligt for enkelte Interessenter i en saadan Veie at fremvinge Deeltagelse fra de andres Side i dens Standsættelse. Der er vistnok paa forskjellige Steder stor Trang til Lovbestemmelser i den Retning; men jeg troer rigtignok, at hvis Lovforslaget aldeles uforandret bliver til Lov, vil Diemedet kun i en hberst indskrænket Grad kunne opnaaes. Som det vil sees, bestemmer nemlig § 1, at de Veie, hvorpaa Loven kan gjøres anvendelig, blot skulle være private Veie, til hvis Afbenyttelse flere Grundbesiddere ifølge Hævd eller anden særlig Adkomst ere udelukkende berettigede. Ved „udelukkende“ maa jo nemlig forståes, at de, der have Brug af Veien, kunne affpærre den for alle Andre; men i Virkeligheden vil det stille sig saaledes, at aldeles utvivlsom Ret til Affpærring kun kan gjælde de Veie, der tilhøre en enkelt Jordbruger, men dem gjælder Loven jo ikke. Saa snart Flere ere Lovtagere i en saadan Veie, vil i de allerfleste Tilfælde det Spørgsmaal opstaae, hvorvidt den kan affpærreres eller ikke, og hvis det ikke af Vedkommende kan godtgjøres, at de, der nærmest have Brugen af den, have en saadan Ret, kan Loven ikke anvendes paa dem. Jeg troer derfor, at det vil være særdeles ønskeligt, at der kunde skee nogen Forandring i saa Henseende. Jeg kunde særdeles have ønsket, at Lovforslaget havde omfattet alle de Veie, der ikke erkjendes

som offentlige, og som altsaa i Virkeligheden have en privat Charakter. Dette er imidlertid ikke skeet; men jeg troer alligevel, at en Lovbestemmelse for de mere enkelte Tilfælde kan gjøre en vis Nytte, og at man derfor ikke af Hensyn til, at Loven ikke er omfattende nok, skal vise den ganske tilbage; en anden Sag er det, om den dog ikke kan formuleres saaledes, at den kommer til at omfatte alle de Veie, som man dog egentlig ønsker, at den skal omfatte, og som det vistnok ogsaa er selve Lovens Mening, at den omfatter, men som jeg i Virkeligheden troer ikke vil findes at være saa. Jeg skal ikke her paa dette Stadium af Sagen gaae nærmere ind paa nogen Formulering af de Forandringer, jeg kunde ønske, navnlig i § 1; jeg skal blot fremhæve, at der først og fremmest maatte en anden Betegnelsesmaade end dette Udtryk „udelukkende“, ligesom man, hvis man vil have en nærmere Definition af Udtrykket „private Veie“, maa give den noget anderledes, som f. Ex. at det er Veie, som ikke ere offentligt Tilsyn undergivne, eller noget lignende; thi dersom man vil beholde Udtrykket, saaledes som det nu staaer, frygter jeg meget for, at Loven kun vil gjøre en meget indskrænket Nytte.

Hvad de enkelte Paragrapher angaaer, da er det jo vel ikke Tiden nu nærmere at gaae ind paa dem, men jeg troer dog ikke at overtræde Forretningsordenen ved at antyde Et og Andet i dem, hvori jeg ogsaa mener, at der maastee kunde være Tale om at gjøre nogle Forandringer, da mine Uttringer med Hensyn til de enkelte Bestemmelser naturligviis tilsigte at fremkalde de fornødne Endringsforslag. Jeg skal saaledes med Hensyn til § 2 bemærke, at det vistnok i ethvert Tilfælde, selv om § 1 ikke forandres, kunde være hensigtsmæssigt, om ikke aldeles nødvendigt, at give Bestemmelsen om, at Klagen med Paategning ved Klagerens Foranstaltning vidnefast bliver at forkynde for de Paagjældende, en Tilspøining, der gaaer ud paa, at den ogsaa skal bekjendtgjøres ved Kirkestevne; thi det er aldeles umuligt i Forveien med Sikkerhed at vide, om der ikke er Andre, virkelig Berettigede, som have Interesse i Forhandlingerne, og altsaa rimeligviis ville blive vidende om et saadant Møde, naar det ikke var gjort bekjendt ved en offentlig Bekjendtgjørelse, —